

Дело C-153/21**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

5 март 2021 г.

Запитваща юрисдикция:

Tribunal administratif (Административен съд, Люксембург)

Дата на акта за преюдициално запитване:

1 март 2021 г.

Жалбоподатели:

А

В

С, представляван от родителите си като законни представители

Ответник: Ministre de l'Immigration et de l'Asile (Министър по въпросите
на имиграцията и убежището)

Административен съд на Великото херцогство Люксембург**Втори състав****РЕШЕНИЕ****I. Предмет на главното производство**

- 1 Г-н А и г-жа В са подали жалба за отмяна на решение, прието на 8 декември 2020 г. от министъра по въпросите на имиграцията и убежището (наричан по-нататък „министърът“), с което е обявена за недопустима молбата за международна закрила на тяхното ненавършило пълнолетие дете С и им е разпоредено да напуснат територията на страната.

II. От правна страна

1. Международно право и право на Съюза

- 2 Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“) гласи в член 24, озаглавен „Права на детето“:

„[...]“

2. При всички действия, които се предприемат от публичните власти или частни институции по отношение на децата, висшият интерес на детето трябва да бъде от първостепенно значение.

[...]“.

- 3 Директива 2011/95/ЕС¹ гласи в член 23:

„1. Държавите членки гарантират запазването на целостта на семейството.

2. Държавите членки гарантират, че членовете на семейството на лицето, на което е предоставена международна закрила, които в лично качество не отговарят на условията за такава закрила, могат да подадат молба за предимствата, посочени в членове 24—35, в съответствие с националните процедури и доколкото това е съвместимо с личния правен статут на члена на семейството.

[...]“.

- 4 Директива 2013/32/ЕС² гласи в член 33, параграф 2:

„Държавите членки могат да приемат, че една молба за международна закрила е недопустима единствено ако:

а) друга държава членка е предоставила международна закрила; [...]“.

- 5 Регламент (ЕС) № 604/2013³ (наричан по-нататък още „Регламент „Дъблин III“) гласи в член 21, параграф 1:

¹ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (преработен текст) (ОВ L 337, 2011 г., стр. 9).

² Директива на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (ОВ L 180, 2013 г., стр. 60).

³ Регламент на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за

„Когато държава членка, пред която е била подадена молба за международна закрила, счита, че друга държава членка е компетентна за разглеждането на молбите, тя може възможно най-бързо и при всички случаи в тримесечен срок от датата, на която молбата е била подадена по смисъла на член 20, параграф 2, да поиска от другата държава членка да поеме отговорността за кандидата.

[...]“.

- 6 Последно страните се позовават и на член 3 от ЕКПЧ и на Директива 2008/115/ЕО⁴.

2. Национално право

- 7 Loi du 18 décembre 2015 relative à la protection internationale et à la protection temporaire (Закон за международната и временната закрила от 18 декември 2015 г., Мémorial A255 от 28 декември 2015 г.) (наричан по-нататък „Законът от 18 декември 2015 г.“) гласи:

„Член 5:

Нееманципирано непълнолетно лице има право да подаде молба за международна закрила чрез своите родители, чрез всеки друг пълнолетен член на своето семейство или чрез друго пълнолетно лице, което упражнява родителските права спрямо него, или чрез представител ad hoc“.

„Член 28:

[...]

2. Освен в случаите, когато молбата не е разгледана на основание параграф (1), министърът може да приеме решение за недопустимост, без да проверява дали са изпълнени условията за предоставяне на международна закрила в следните случаи:

- а) друга държава — членка на Европейския съюз е предоставила международна закрила; [...]“.

разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (ОВ L 182, 2013 г., стр. 31).

⁴ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (ОВ L 348, 2008 г., стр. 98).

III. Факти и обстоятелства, предхождащи производството

- 8 Г-н А и г-жа В, сирийски граждани, са получили статут на лица под международна закрила в Гърция на 16 ноември 2018 г. за самите тях и за техните непълнолетни деца. На 17 декември 2019 г. те подават молба за международна закрила за себе си и за децата си във Великото херцогство Люксембург. На 27 януари 2020 г. те подават молба за международна закрила за своето дете С, което междувременно се е родило във Великото херцогство Люксембург.
- 9 На 11 февруари 2020 г. люксембургските органи искат от гръцките органи да приемат обратно г-н А, г-жа В и техните непълнолетни деца на основание Директива 2008/115/ЕО и това искане е прието от гръцките власти на 12 февруари 2020 г.
- 10 С решение от 13 февруари 2020 г. министърът обявява молбите за международна закрила за недопустими на основание член 28, параграф 2, буква а) от Закона от 18 декември 2015 г., като се мотивира, че жалбоподателите се ползват от статут на бежанци в Гърция, и им разпорежда да напуснат територията на страната.
- 11 На 4 март 2020 г. жалбоподателите подават жалба за отмяна на решението от 13 февруари 2020 г.
- 12 С решение от 3 август 2020 г. административният съд отхвърля тази жалба, с изключение на частта, отнасяща се до детето С. Мотивите на това решение по-конкретно са следните:

„[...] в административната преписка няма данни, от които да се установи, че на датата, на която е прието решението на министъра, а именно 13 февруари 2020 г., на детето [С] е бил [предоставен] статут на бежанец от гръцките органи. Всъщност в писмо, изпратено от тях по електронна поща на 12 февруари 2020 г., гръцките органи посочват конкретно, че [те] допускат на своя територия всички членове на семейството ... на основание член 6 от Директива 2008/115/ЕО, като обосновават приемането им с обстоятелството, че членове на семейството „1—7“, тоест всички членове на семейството ... с изключение на [детето С] — тъй като то е осмо в списъка — са получили статут на бежанци. От друга страна представителят на правителството изрично изтъква в своя писмен отговор, че детето [С] все още нямало формално статут на бежанец и че в случай на връщане в Гърция такъв ще му бъде предоставен едва след предприемане на необходимите административни постъпки за това. Следователно детето [С] не трябва да се счита за лице, на което е предоставена международна закрила, а за кандидат за международна закрила, като впрочем представителите на държавата не посочват правно основание в подкрепа на своите твърдения, че детето получава автоматично статут на

бежанец, когато такъв статут бъде предоставен на неговите родители. [...] отменя обжалваното решение, доколкото се отнася до [детето С] [...]“.

Административният съд отхвърля други основания, с които жалбоподателите изтъкват затруднения от материален и медицински характер и риска в Гърция да бъдат изправени пред условия на живот, които биха могли да се сравнят с нечовешко или унижително отношение.

- 13 На 27 август 2020 г. гръцките органи потвърждават, че осемте членове на семейството ще бъдат приети обратно на гръцка територия и че при пристигането му и след регистриране детето С ще получи документ за пребиваване, равностоен с този на останалите членове на семейството, и ще може да се ползва от същите предимства като на лицата, на които е предоставена международна закрила в Гърция.

Писмото от гръцките органи е със следния текст:

„As already mentioned in your email, the competent national authorities have conceded in readmitting the family of Syrian nationals (all 8 members), according to art. 6 of Directive 2008/15/EC, on the grounds that all family members, with the exception of the minor [C], born in Luxemburg on..., were granted refugee status by the Greek Asylum Authorities and provided with residence permits valid from. to.

With reference in particular to the [latter], [C], we would like to inform you that as family member of beneficiary of international protection, he shall receive, upon the arrival of the family to Greece, at the request of his parents and the production of the child's birth certificate, a residence permit with the duration of the validity of the permit of the beneficiary, and shall be entitled to all the benefits referred to in Articles 24 to 35 of the Directive 2011/95/EU, in line with the national legal framework [...]“.

- 14 С решение от 8 декември 2020 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) министърът обявява за недопустима молбата за международна закрила на детето С, като се мотивира, че то се ползвало от статут на бежанец в Гърция. Мотивите на това решение са следните:

„[...] следва да се припомни, че с решение на министъра от 13 февруари 2020 г. молбите за международна закрила на цялото семейство са приети за недопустими, тъй като ви е предоставена международна закрила в Гърция.

[...]

Тъй като Административният съд е отменил решението на министъра единствено по отношение на вашия син [С], необходимо е да се подчертае, че решението за недопустимост на молбите за международна закрила,

подадени от останалите седем членове на вашето семейство, се ползва със сила на пресъдено нещо и към днешна дата подлежи на изпълнение.

Да припомним обаче, че на 12 февруари 2020 г. гръцките органи потвърждават за първи път на люксембургските органи, че ще издадат разрешение за пребиваване на вашия син при завръщането ви в Гърция.

На 27 август 2020 г. [...] гръцките органи уточняват [...] по отношение на вашия син, роден в Люксембург, че ще му бъде издаден документ за пребиваване, равностоен на вашите, и че той ще може да се ползва от всички предимства, свързани със статута на бежанец в Гърция в съответствие с членове 24—35 от Директива 2011/95/EU.

Последно, на 4 ноември 2020 г., в рамките на молба за поемане на отговорност на основание Регламент „Дъблин III“, отправена до гръцките органи и отнасяща се единствено до вашия син [С], те отново потвърдиха, че [С] ще се ползва от всички права, свързани със статута на бежанец след вашето пристигане в Гърция и въз основа на обикновена молба, подадена от неговите родители. От друга страна Гърция отказва да го приеме обратно въз основа на Регламент „Дъблин III“, тъй като на вас вече е предоставен статут на бежанци и [че обратното приемане] в Гърция на цялото семейство, включително [С], вече е допуснато.

[Ето защо на основание член 28, параграф 2, буква а) от Закона от 18 декември 2015 г., молбата за международна закрила на вашия син [С] също е недопустима [...].

В допълнение, очевидно висшият интерес на детето, следователно интересът на [С], е да живее и да расте при своите родители, съответно да се запази целостта на семейството по отношение на него. Вие сте длъжни да напуснете територията на страната и да отидете в Гърция, следователно е ясно, че в интерес на [С] е да остане със своите родители и да ви придружи при вашето извеждане към Гърция, още повече че той се ползва от официално и изрично гарантирани от гръцките органи права, присъщи на лицата, получили международна закрила.

Накрая е необходимо да се посочи, че от данните, с които разполагаме, не се установява вие или вашият син да сте застрашени от нечовешко или унижително отношение по смисъла на член 3 от Европейската конвенция по правата на човека или член 4 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

[...]“.

- 15 На 28 декември 2020 г. жалбоподателите сезират административния съд с жалба за отмяна на това решение.

IV. Обсъждания

1. Доводи на жалбоподателите

- 16 Жалбоподателите посочват, че са сирийци от кюрдския етнос. В Гърция не намерили закрилата и сигурността, които търсели. Като кандидати за международна закрила били изправени пред изключително примитивни условия за настаняване, а когато получили такъв статут, загубили право на каквото и да е настаняване. Живели в такъв недоимък, че трябвало да ровят в кофите за смет на ресторантите, за да намерят храна. Децата им не ходели на училище. Били обект на агресия заради принадлежността си към кюрдския етнос. Когато детето им [D] било диагностицирано с рак, били принудени да го отведат в болница на 350 км от местоживеенето си. По време на лечението на детето им, продължило няколко месеца, трябвало да спят в паркове и при познати. След месеци надежда, че ще им бъде предоставено друго жилище, тъй като се страхували да живеят на улицата и тъй като г-жа В била бременна, жалбоподателите решили да дойдат в Люксембург. След пристигането им в Люксембург тяхното дете [D] било лекувано, впоследствие било наблюдавано от онколози и било в ремисия.
- 17 От правна страна жалбоподателите твърдят нарушение на член 28, параграф 2, буква а) от Закона от 18 декември 2015 г., който транспонира в националното право член 33, параграф 2, буква а) от Директива 2013/32. Случаят на техния син С не попадал в обхвата на тази разпоредба, която се прилагала единствено когато съответното лице е получило международна закрила. От друга страна, няма доказателства, че при пристигането му в Гърция ще му бъде предоставена такава закрила, доколкото издаването на документ за пребиваване зависело от постъпки, които те трябвало да предприемат. Освен това, дори да се предположи, че те направят необходимите постъпки, гръцките органи не били поели изрично задължение да предоставят такъв статут, а само посочвали възможността за ползване на правата, присъщи на качеството на лице, получило международна закрила. Накрая, извеждането на С към Гърция означавало да се отнеме напълно полезното действие на правата, произтичащи от качеството му на кандидат за международна закрила, и по-специално на правото на индивидуално разглеждане на неговата молба.
- 18 По-нататък, обжалваното решение нарушавало член 21, параграф 1 от Регламент „Дъблин III“, тъй като министърът трябвало да предвиди извеждането на детето С на основание на този регламент, доколкото в Гърция то не се ползвало от международна закрила, а единствено се считало за кандидат за международна закрила.
- 19 Жалбоподателите твърдят нарушение на член 3 от ЕКПЧ и на член 4 от Хартата, тъй като Гърция била „типичен пример за системни недостатъци“. В това отношение те се позовават на решение от 21 януари 2011 г., M.S. S. c/у Белгия и Гърция (CE:ECHR:2011:0121JUD003069609), в

което Европейският съд за правата на човека приел, че условията за приемане на кандидатите за международна закрила в Гърция представляват отношение, което противоречи на член 3 от ЕКПЧ и на член 4 от Хартата. В това отношение те се позовават и на решения на Съда от 19 март 2019 г., Ibrahim и др. (C-297/17, C-318/17, C-319/17 и C-438/17, EU:C:2019:219) и Jawo (C-163/17, EU:C:2019:218).

- 20 Освен това обжалваното решение противоречало на разпоредбите на член 24 от Хартата. Висшият интерес на С изисквал неговата молба да се разгледа в Люксембург. Министърът не обосновавал пропорционалността на своето решение. В решение от 21 декември 2001 г., Şen с/у Нидерландия (СЕ:ЕЧР:2001:1221JUD003146596), ЕСПЧ приел, че при съпоставката между обществените интереси и висшия интерес на детето трябва да бъдат взети предвид три фактора: възрастта на детето, положението в държавата на произход и степента на зависимост от неговите родители. Той уточнявал този подход в решението си от 3 октомври 2014 г., Jeunesse с/у Нидерландия (СЕ:ЕЧР:2014:1003JUD001273810). Висшият интерес на С изисквал той да остане в Люксембург със своето семейство. В това отношение жалбоподателите изтъкват уязвимостта на останалите членове на семейството, травмите, които промяната в обстановката можела да нанесе на техните деца, и материалните лишения, на които цялото семейство щяло да бъде изложено в Гърция. Накрая, жалбоподателите изтъкват риска от нарушение на член 4 от Хартата, който щял да настъпи със самото им извеждане. В това отношение се позовават на решение от 16 февруари 2017 г., С. К. и др. (C-578/16 PPU, EU:C:2017:127, т. 68), в което Съдът приема, че страданията поради настъпило по естествен път физическо или психическо заболяване могат да попаднат в обхвата на член 3 от ЕКПЧ, ако се окаже, че се изострят или има опасност от изострянето им поради отношение, за което органите могат да бъдат държани отговорни.
- 21 Накрая, Съдът трябвало да бъде сезиран с преюдициални въпроси, чиято формулировка можела да е следната:

„1. Позволява ли член 33, параграф 2, буква а) от [Директива 2013/32/ЕС] на държава членка да обяви за недопустима молба за международна закрила с мотива, че друга държава членка ѝ дава уверения, че ще предостави на съответното лице разрешение за пребиваване и правата, гарантирани от членове 24—35 от Директива [2011/95/ЕС], при условие че то извърши необходимите формалности?

2. При утвърдителен отговор на първия въпрос дали трябва или, евентуално, дали е възможно решението да бъде приложен или не член 33, параграф 2, буква а) от Директива 2013/32/ЕС по отношение на дете да бъде оставено без приложение на основание на международното право относно правата на детето, по-специално на Международната конвенция за правата на детето и съдебната практика на Комитета по правата на детето?“

2. Доводи на министъра

- 22 Министърът прави искане жалбата да бъде отхвърлена. Първо, обжалваното решение се основавало на член 28, параграф 2, буква а) от Закона от 18 декември 2015 г. Тази разпоредба не ставала неприложима само поради факта, че на детето С все още официално не е предоставена международна закрила в Гърция, каквато закрила гръцките органи просто не били в състояние да му предоставят, тъй като то се намира на територията на Люксембург. Освен това гръцките и люксембургските органи надлежно отчели висшия интерес на детето. Тъй като г-н А и г-жа В са получили международна закрила в Гърция, техните деца, дори родените след придобиване на този статут, de facto се ползвали от същата закрила. Всъщност гръцките органи изрично признали, че С няма да бъде кандидат за международна закрила, а лице, на което е предоставена такава закрила, като неговите родители трябвало просто да уредят неговото административно положение. Гръцките органи отхвърлили молбата за поемане на отговорността за детето С, отправена от люксембургските органи на основание на Регламент „Дъблин III“, с мотива, че детето трябва да се счита за лице, на което е предоставена международна закрила. В това отношение министърът се позовава на електронните писма от гръцките органи от 4 ноември 2020 г. и от 27 август 2020 г. В последното те препращат към правата на получилите международна закрила лица и към разпоредбите на Директива 2011/95, което доказвало, че те считат С за лице, на което е предоставена международна закрила.
- 23 Второ, министърът основателно приел първо решение, отнасящо се до цялото семейство, за да избегне нарушение на принципа на висшия интерес на детето. Интересът на С не бил да остане на люксембургска територия, а да придружи своето семейство в Гърция, където всички останали членове на семейството са получили международна закрила. Националната съдебна практика потвърждавала, че съдбата на молбата за международна закрила на непълнолетно дете, дори и родено в Люксембург, следва съдбата на молбата на неговите родители.
- 24 Що се отнася до основанието, изведено от нарушение на член 3 от ЕКПЧ и на член 4 от Хартата, министърът препраща към решението на административния съд от 3 август 2020 г., в което е постановено, че в случай на връщане в Гърция жалбоподателите не са изложени на риск от отношение, което противоречи на тези разпоредби. Няма сериозни доводи, въз основа на които да се приеме, че детето С е изложено на риск от такова отношение в лично качество.

V. Съображения на запитващия съд

- 25 По същество вторият предложен от жалбоподателите въпрос има за цел да се разбере дали в случая решението за недопустимост на молбата за

международна закрила е съобразена с член 24 от Хартата, който прогласява принципа на висшия интерес на детето в правото на Съюза.

- 26 Административният съд припомня своето решение от 3 август 2020 г., в което приема, че към датата на издаване на решението на министъра от 13 февруари 2020 г., няма никакви доказателства, че детето С има статут на бежанец, предоставен от гръцките органи, или че децата автоматично придобиват статут на бежанец когато родителите им получат такъв статут.
- 27 В решение от 4 октомври 2018 г., Ахмедбекова (C-652/16, EU:C:2018:801, т. 68), Съдът постановява: „Следва да се отбележи, че Директива 2011/95 не предвижда подобно разпространение на статута на бежанец или статута на субсидиарна закрила по отношение на членовете на семейството на лицето, на което е предоставен такъв статут. Всъщност от член 23 от тази директива следва, че тя само задължава държавите членки така да уредят въпроса в националното си право, че определените в член 2, буква й) от посочената директива членове на семейството на лицето с такъв статут, които в лично качество не отговарят на условията за предоставяне на този статут, да имат право на някои предимства, които включват в частност издаването на разрешение за пребиваване, достъпа до работа и достъпа до образование и обслужват целта за запазване на целостта на семейството“.
- 28 От това следва, че членовете на семейството на лице, на което е предоставена международна закрила, не получават автоматично същия статут, макар на практика да имат достъп до същите предимства като получилия тази закрила.
- 29 В своето писмо от 27 август 2020 г. гръцките органи признават, че на детето С не е предоставена международна закрила в тяхната държава, и посочват, че то ще може да получи разрешение за пребиваване и предимствата, посочени в членове 24—35 от Директива 2011/95, при условие че неговите родители отправят такова искане и представят удостоверение за раждане на своето дете.
- 30 Освен това няма никакви данни, че гръцкото право предвижда автоматично предоставяне на статут на бежанец на непълнолетните деца на лицата, получили международна закрила. Гръцките органи уточняват единствено, че детето С ще може да се ползва от същите предимства като предоставените на родителите му, без да посочват изрично, че ще му бъде признат статут на бежанец.
- 31 Ето защо, ако член 28, параграф 2, буква от Закона от 18 декември 2015 г. бъде приложен стриктно, министърът не би могъл да издаде обжалваното решение. Всъщност гръцките органи не са предоставили на детето С статут на бежанец и според тяхното писмо от 27 август 2020 г., те не възнамеряват да му признаят такъв статут при пристигането му на тяхна територия.

Всъщност те се позовават единствено на предимствата, които се предоставят на лицата, получили международна закрила.

- 32 Четвъртият преюдициален въпрос, отправен до Съда по дело *Bundesrepublik Deutschland (C-720/20)*, е със следния текст: „[...] *може ли решение за недопустимост по член 33, параграф 2, буква а) от Директива 2013/32/ЕС да бъде постановено по аналогичен начин по отношение на непълнолетно дете, подало молба за международна закрила в държава членка, и когато не самото дете, а родителите му се ползват от международна закрила в друга държава членка?*“.
- 33 За разлика от германските органи, които по това дело са приели решение въз основа на Регламент „Дъблин III“, по настоящото дело луксембургските органи са приели решение на основание член 28, параграф 2, буква а) от закона от 18 декември 2015 г., който транспонира в националното право член 33, параграф 2, буква а) от Директива 2013/32.
- 34 Гръцките органи уверяват, че при пристигането си в Гърция детето С ще се ползва от същите предимства като предоставените на членовете на неговото семейство, които всички имат статут на бежанци в тази държава. Доколкото министърът е мотивирал обжалваното решение с обстоятелството, че детето С ще се ползва от предимствата, свързани с този статут, необходимо е да се разтълкува израза „предостав[ена] международна закрила“, използван в член 33, параграф 2, буква а) от Директива 2013/32, разглеждан във връзка с член 23 от Директива 2011/95, отнасящ се до запазването на целостта на семейството, както и с член 24 от Хартата.

VI. Мотиви за запитването

- 35 Националният съд има задължението да приложи правото на Съюза в неговата цялост, като при необходимост остави без приложение разпоредба от вътрешното право⁵.
- 36 В случая административният съд действа като последна инстанция. Същият трябва да тълкува израза „предостав[ена] международна закрила“, съдържащ се в член 33, параграф 2, буква а) от Директива 2013/32. Доколкото останалите основания, повдигнати от жалбоподателите, са релевантни само в случай че министърът е можел да обоснове обжалваното решение с член 28, параграф 2, буква а) от закона от 18 декември 2015 г., който транспонира във вътрешното право член 33, параграф 2, буква а) от Директива 2013/32, това тълкуване е необходимо на настоящия съд, за да постанови решението си.

⁵ Решение от 9 март 1978 г., *Simmenthal* (106/77, EU:C:1978:49).

VII. Преюдициалният въпрос

- 37 Административният съд моли Съда на Европейския съюз да се произнесе преюдициално по следния въпрос:

Може ли член 33, параграф 2, буква а) от Директива 2013/32/ЕС относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, разглеждан във връзка с член 23 от Директива 2011/95/ЕС относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, и във връзка с член 24 от Хартата на основните права на Европейския съюз, да се тълкува в смисъл, че позволява подадена от родителите от името и за сметка на тяхното непълнолетно дете молба за международна закрила в друга държава членка (в случая Люксембург), различна от държавата членка, която преди това е предоставила международна закрила само на родителите, братята и сестрите на детето (в случая Гърция), да бъде приета за недопустима с мотива, че органите на държавата членка, предоставила на последните международна закрила преди тяхното заминаване и преди раждането на детето, гарантират, че при пристигане на детето и връщане на останалите членове на семейството това дете ще се ползва от разрешение за пребиваване и от същите предимства като на лицата, получили международна закрила, без обаче тези органи да потвърждават, че на това дете в лично качество ще бъде предоставена международна закрила?